

**НОВ
БЪЛГАРСКИ
УНИВЕРСИТЕТ**

КАЗУС

ПО

GENB010D ОБЩА СОЦИОЛОГИЯ

НА ТЕМА:

Диалогът между поколенията в съвременното българско общество

Изготвил:

Проверил:

2018

УВОД

От социологическа гледна точка, поколението трябва да се разглежда като социална общност от хора, като критерии за разграничаване са: а) подобни социално-възрастови характеристики на индивидите и групите; б) общия социален и исторически опит и съдба; в стабилни периоди на развитие на обществото генералната общност от съвременници се състои от четирите възрастови групи; в) корелация с определени родови роли.

Поколенията се придържат от социални връзки, които възникват в резултат на междугенерационни отношения, които включват не само взаимодействие, но и конфликти. Най-важните посредници на междугенерационните отношения на обществено ниво са институциите за социализация, преди всичко семейството. Преките взаимоотношения на поколенията се осъществяват на ниво малки групи, възникващи в тези институции, включително в семейството като основна група.

Диалогът на поколенията засяга и въпросите на националната сигурност, суверенното бъдеще, самоопределението на България. Проблемът за отношенията между поколенията се корени в древността - предмет на изучаване е от лекари, привлича вниманието на държавата, църквата и обществото.

В момента светът е претърпял огромни промени. Процесът на глобализация, чиято основна цел е подчиняването на държави, унищожаване на техните самоидентичности чрез информационните технологии, е довел до т.нар. универсални ценности под понятието "толерантност", като то е повлияло не само по политически, социален и икономически начин, но и е оказало влияние върху културната и духовната сфера¹.

---

¹ <https://www.icrw.org/wp-content/uploads/2016/10/Fostering-Dialogue-to-Break-the-Cycle-of-Intergenerational-Poverty.pdf>

Световната история показва, че е необходимо, преди всичко премахване на държавата, за да се унищожат културните и духовните корени. Тези културни и духовни традиции включват институцията на семейството, която е свещена основа на комуникацията между поколенията - способността на по-старото поколение (носител на традиции) да прехвърли на по-младото поколение традициите и капацитета на по-младото поколение (създателите на бъдещето на България) да ги приеме.

2. Диалога в семейството

Социологическата концепция за "семейството" трябва да се различава от демографската концепция. Семейството се характеризира не толкова със съжителство на близки роднини, но и със съществуването на семейно-институционални връзки, взаимодействие на техните роли и съвместните дейности, насочени към осъществяване на семейните функции.

Тълкуването на конфликт, включително и в семейството, също е двусмислено. Тази концепция е с широка "амплитуда". Обобщавайки позициите на конвенционалните научни школи и направления, могат да бъдат изброени следните знаци, приложими за конфликта в семейството. Конфликтът е специален вид социално взаимоотношение на субектите: индивиди, социални групи, общности. Това е сблъсък на противоположни сили и конфронтация между две или повече противоположни страни². Конфликтът се дължи на невъзможността да се отговори едновременно на техните нужди, включва пресечната точка на интереси, осъзнаване, че се нарушават техните интереси и нагласи към срещуположната страна. В процеса на конфликт се решава остро противоречие, основано на несъвместимостта на интересите, целите, очакванията, възгледите, мотивите, действията.

---

² Davis, J, Hill, M (2006) Introduction. In: Tisdall, EKM, Davis, J, Hill, M. (eds) Children, Young People and Social Inclusion: Participation for What? Bristol: The Policy Press, pp. 1–22. [Google Scholar](#)